

lysninger, der er eller vil blive indeholdt i et (manuelt) register – f.eks. hvis personoplysninger systematiseres i et kartotek eller en fortegnelse.

Persondataloven gælder ikke for behandlinger, der udføres for politiets efterretningstjeneste, jf. lovens § 2, stk. 11. Loven finder således ikke anvendelse for politiets efterretningstjenestes behandling, herunder indsamling, registrering, intern brug og videregivelse af personoplysninger.

Da hovedindholdet i rådsafgørelsen som nævnt i pkt. 2.1 er, at de nationalt upegede myndigheder skal have adgang til at søge i VIS, omtales nedenfor i første række den almindelige lovgivning om forvaltningsmyndigheders indsamling af oplysninger (pkt. 5.3.2). Herudover omtales lovgivning om indsigtssret og sletning (pkt. 5.3.3) samt tilsyn (pkt. 5.3.4).

5.3.2. Indsamling af oplysninger

Adgangen for offentlige myndigheder til at søge efter og indhente oplysninger reguleres navnlig af forvaltningslovens § 32 og persondatalovens §§ 5-8.

Af forvaltningslovens § 32 fremgår, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, ikke i den forbindelse må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver. Bestemmelsen har til formål at præcisere, at offentligt ansatte, herunder ansatte i politiet, ikke må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke har betydning for det arbejde, som de udfører.

For så vidt angår oplysninger, der er omfattet af persondataloven, er der i persondatalovens § 5 fastsat en række grundlæggende principper for behandling af personoplysninger, herunder bl.a. at oplysninger skal behandles i overensstemmelse med god databehandlingskik, og at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål.

Det afhænger derudover af oplysningernes karakter og formålet med behandlingen, hvilke regler myndighederne skal følge, når de i det enkelte tilfælde indsamler oplysninger.

Efter persondatalovens § 6 kan ikke-fortrolige oplysninger samt almindeligt fortrolige oplysninger bl.a. indsamles (behandles), hvis det er nødvendigt som led i myndighedsudøvelse, jf. § 6, stk. 1, nr. 6. Herudover kan ikke-fortrolige og almindeligt fortrolige oplysninger bl.a. indsamles (behandles), hvis det er nødvendigt for at varetage en berettiget interesse, der overstiger hensynet til den registrerede, jf. § 6, stk. 1, nr. 7. Den dataansvarlige myndighed skal vurdere konkret, om hensynet til de interesser, der skal begrunde behand-

lingen, overstiger den berørte persons interesse i, at oplysningerne ikke behandles.

Indsamling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold er reguleret i persondatalovens §§ 7 og 8. De oplysninger, der omfattes af bestemmelsen i § 7, er oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforholdsmæssige tilhørsforhold samt helbreds- og seksuelle forhold. Lovens § 8 omfatter oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end dem, der er nævnt i § 7.

Uden den registreredes samtykke kan oplysninger om rent private forhold bl.a. indsamles (behandles), hvis dette er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. § 7, stk. 2, nr. 4. Det antages, at bestemmelsen bl.a. omfatter forvaltningsmyndigheders behandling af oplysninger som led i myndighedsudøvelse, herunder f.eks. efterforskning af strafbare forhold.

Oplysninger om rent private forhold, der er omfattet af lovens § 8, kan bl.a. indsamles (behandles), hvis dette sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, som begrunder hemmeligholdelse, jf. § 8, stk. 2, nr. 2. Indsamling af disse oplysninger kan også ske, hvis det er nødvendigt for, at en offentlig myndighed kan udføre sine opgaver, eller er påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. § 8, stk. 2, nr. 3.

5.3.3. Indsigtssret og sletning

Der er fastsat regler i både offentlighedsloven, forvaltningsloven og persondataloven, som afhængigt af de nærmere omstændigheder kan give en person ret til indsigt i oplysninger om vedkommende. I det følgende redegøres kort for persondatalovens regler om indsigt samt om rettelse og sletning.

Efter persondatalovens § 31, stk. 1, har en person efter begæring – i det omfang der behandles oplysninger om den pågældende – ret til indsigt i en række oplysninger om vedkommende selv (egenaces). Der skal således gives den pågældende meddelelse om,

- 1) hvilke oplysninger der behandles,
- 2) behandlingens formål,
- 3) kategorierne af modtagere af oplysningerne og
- 4) tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

Indsigtssretten gælder dog ifølge persondatalovens § 32 bl.a. ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private eller offentlige interesser, herunder bl.a. den offentlige sikkerhed eller forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning i